

נושא הדרשה: אחת מזכויות הנביא (ה' יתברך וייתן לו שלום); לכבד את חבריו

(עשרת המאפיינים של החברים, שה' יהיה מרוצה מהם)

דרשה ראשונה

ושלום עליו, על אוממתו להתפאר ולהתכבד. אמר הקב"ה: {כדי שתאמין באלוהים ובשליחו, ותכבד אותו ותכבד אותו}. אמר אבן עבאס: "אמר אבן קת'ר: ומלבד אחד:

מכבדים אותו, {ומכבדים אותו} מתוך יראת שמים. , שהוא כבוד, יראת שמים וכבוד, ואל סעדי אמר: "ואתם-1- מכבדים אותו ומכבדים אותו" כלומר: תהלו את השליח, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, כלומר: תפאר אותו ותפאר אותו, אותו,

ואתה. לכבד אותו בזכויותיו הגדולות, כפי שהיו. אבן תימיה אמר: "כולל זה: הקב"ה ציווה על עונשו ויראת שמים,2 ואמר: {ותכבדו ותכבדו} {אלפאת: ט}. כבוד, ושיתייחסו אליו בכבוד, כבוד והערצה. באופן שמגן עליו מכל מה "שמוציא אותו אל מחוץ לגבולות הכבוד

הגילויים והצורות של יראת הנביא, יהי רצון ה' ושלום עליו, הם רבים מאוד, לרבות: לציית לו ולא להפר לו, ללכת3 אחריו ולצאת אחריו, נימוסים איתו, להתפלל עליו, להפילו. למעמדו, יהי רצון שתפילות ה' ושלום עליו, ללא הגזמה וללא חסרונות, בלי להזכיר את שמו בלבד, או להרים את

הקול מעל קולו, או לעזוב את הסונה שלו או לזלזל בה, או לדחות כמה מהחדית'ים האותנטיים שלו באמתלה. שהם מנוגדים להיגיון, ואינם עולים בקנה אחד עם המציאות, או עם הטענה השקרית לפעול על פי הקוראן בלבד ולהשאיר את כל השאר

בין הביטויים והצורות של יראת הנביא, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו: יראת כבודו למלוויו, יהי רצון שאלוהים4 יהיה מרוצה מהם, וזה באהבתם, יראת הכבוד והנימוס שלהם איתם. עליו השלום והברכה, והוא הזכיר את "החדית' והסונה שלו, שמע את שמו ואת הביוגרפיה שלו, ומפאר את משפחתו ואת חבריו

:יראת הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, לחבריו

המלווה הוא זה שפגש את הנביא, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, מאמין בו ומת על כך, והלוויים, יהי רצון ה'5 מרוצה מהם, הם מיטב האומה אחרי נביאה, יהי רצון ה'. תפילות ושלום עליו. אדונם שיבח את מיטב ההלל והעלה את אזכורם בתורה, בבשורה ובקוראן, והבטחתם, הסליחה והשיבה הגדולה. הבשורה כמטע אעזוב אותו, לא אהיה. מסוגל לכעוס על החקלאות. מכר אותם בטובו, יהי רצון ה' בהם וישמחו בו {את-טובה: 100}, והנביא עליו השלום והברכה אמר עליהם: (אל תתעללו בחברי

, כי בידו נשמת, אם אחד מכם הוציא זהב כמו אוהוד, הוא לא היה מגיע לגאות של אחד מהם, ולא למחציתו.6" מסופר על ידי בוכרי. בוך: זה מילוי כפות ידיו של אדם, ואל-נאסיף פירושו חצי, והכוונה היא כמו שאמר אלטיבי: "אף אחד מכם לא משיג בהוצאה של כמו אוהוד בזהב סגולה ושכר כמו שמישהו משיג. על ידי הוצאת יד של אוכל "או חצי ממנו על מה שמשווה לזה של יותר כנות, כנות של כוונה ושלמות של הנשמה

בסמכותו של עבדאללה בן מסעוד, יהי רצון ה' ממנו, אמר: (שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, נשאל, "איזה7 אנשים הם הטובים ביותר? הוא אמר: בני גילי, אז אלה ההולכים אחריהם, אחר כך הבאים אחריהם." מסופר על ידי מוסלמי, ובסמכותו של אבו הורירה, יהי רצון אלוהים ממנו, שהנביא, יברך אותו ה' ויעניק לו שלום, אמר: 8

ביותר שלי אוממה היא המאה שבה נשלחתי, ואז הבאים אחריהם)

מסופר על ידי אבו דאוד, ובסמכותו של אבו בורדה, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, שהנביא, יהי רצון תפילות ה' ושלוש עליו. : וחברי בטוחים לאומי, ואם חברי ילכו, מה שהובטח להם יגיע לאומי. " מסופר על ידי מוסלמי

ומהניכור עם הנביא תפילת ה' ושלוש עליו המנוגד לאהבתו ויראת שמים: זלזל בערכו של אחד מחבריו, יהי רצון

: בהם, וכן יעלב, קלל וזלזל. בין החברים, שה' יהיה מרוצה מהם, או יזלזל בו, כולל 9

אל-קאדי עימד אמר בספרו "אלשיפא על ידי הגדרת זכויות הנבחר": "בין יראת שמים וצדקתו, יהי כבוד ה' ושלוש עליו, יראת חבריו, צדקתם, ידיעתו. את זכויותיהם, מחקים אותם, משבחים אותם היטב, מבקשים מחילה עבורם, הימנעות ממה שנדון ביניהם, ומאיבה כלפי העוینים אותם

.. ולחפש יש להם את מיטב הפרשנויות שדווחו מהם לגבי פיתויים ביניהם, והוא מוציא להם את היציאות הכי 10 נכונות, כיון שהם האנשים של זה, ואף אחד מהם אינו מוזכר לרעה, ואין עניינו בוז, אבל מזכירים את מעשיהם הטובים ואת מעלותיהם ואת ההתנהלות הראויה לשבח. מהם, והוא שותק על מה שעומד מאחורי זה.

, כדבריו, ויאמר הקב"ה: {הקב"ה היה מרוצה מהמאמינים כאשר נשבעו לך אמונים מתחת לעץ} (אלפת: יח), ו (אמר): {אנשים שהאמינו במה שהבטיח אלוהים} (אל אחזב

"אל-נאווי אמר: "כל המלווים צודקים, אלה שלובשים פיתוי ואחרים, לפי הקונצנזוס של אלה שנחשבים 11

אבן חג'ר אמר: "אהל אל-סונה הסכים שכולם צודקים, ואין שום הבדל בכך מלבד חריגה מהחדשן". אבן תימיה אמר: "התעללות בהם היא עלבון לדת

". והאימאם אחמד אמר: "אם אתה רואה אדם שמזכיר אדם רע מהחברים, האשימו אותו באיסלאם

יהי רצון ושלוש ה' עליו, כחבריו, נאמניו וממשיכיו. על אומתו, ואפילו חבריי בקברו (אבו בכר ועומר) היו מהגרועות שבבריאיה...!! זו האשמה של הנביא, יהי רצון ה' ושלוש, שהוא לא יודע איך להעלות את חבריו. באשר זה לשון הרע בדין ה', כי המתווך בינינו לבין שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, בהעברת השריעה הם החברים, ואם יפול צדקתם, לא נותר אמון במה שהם העבירו מהשריעה. עלבון לאלוהים הכל יכול, כאשר הקב"ה שלח את נביאו אל הגרוע בבריאיה, ובחר בהם להתלוות אליו, לשאת את החוק שלו ולהעבירו לאומה שלו, וגם את הקב"ה. הקב"ה שיבח אותם ושיבח אותם בספרו, איך זה יכול להיות כשהוא יודע שהם כופרים וסוררים...!! מקלל את "!!החברים

החברים, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה מהם, נבחרו והתכבדו ע"י אלוהים בחברת נביאו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. אל-נאווי אמר: "תורתו של אהל אל-סונה והאמת היא תחשוב טוב עליהם, להתנזר ממה המריבות ביניהם, ולפרש את מאבקם, ושהם מוג'טהידיים ומתורגמנים, הם לא התכוונו לחוסר ציות או לענייני עולם גרידא, אבל כל צד האמין שהוא צודק, והתנגדותו הייתה. לא צודק, אז הוא נאלץ להילחם בו כדי לחזור לצו ה', וחלקם היו. חלקם "צודקים, וחלקם טועים, והם מתרצים בטעות כי הם יג'תיהד, ואם המוג'תיהד עושה א. טעות, אין עליו חטא

התעוורו תובנות העמים והם גרעו מקצת מלוויו של הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, וישמיץ אותם ויעלב אותם, ואז היה זה חובתו של מי שאוהב את שליח.

אבו זרעא אמר: "כאם תראה אדם שמזלזל באחד מחבריו של שליח האלוהים, יברך אותו ה' וישן לו שלום, דע 1 כי הוא כופר, אבל הקוראן הזה והסונה ניתנו לנו על ידי מלוויו של שליח ה', והם רק רוצים לפגוע בעדינו, לבטל

"את 2 הספר והסונה, ולפצוע אותם זה הראשון, והם אפיקורסים 3

אבן אל-סאלח אמר: "למלווים בשלמותם יש תכונה מיוחדת, שהיא שאף אחד לא נחקר לגבי ההגינות של אף אחד מהם. אלא, זה מובן מאליו, מכיוון שהם משתנים לחלוטין על ידי הטקסטים של ה- קור"ן וסונ"ה, והסכמה של 4 הנמנים בתמימות האומה.. העם תמימי בתיקון כל החברים, וממנו הוא מתלבש בפיתוי מקרבם. כך גם ע"פ ה"א.5 קונצנזוס של החוקרים הנמנים בקונצנזוס, מתוך טוב לחשוב עליהם, ולנוכח המעללים שסללו להם את הדרך, 6 "כאילו הקב"ה התיר את האחדות על כך כי הם מזיזים את ה'. שריעה, ואלוהים יודע הכי טוב 7

אבן אותימין אמר: "העלבת החברים אינה פגיעה בחברים, שה' יהיה מרוצה מהם בלבד. אלא לשון הרע על 9 החברים, הנביא, יברך אותו ה' וייתן לו שלום, וחוק ה', ועיקרו של הקב"ה. באשר להיותו לשון הרע כלפי החברים 10 ברור. לגבי היותו לשון הרע כלפי שליח ה'. הקב"ה 10

הקב"ה יתברך וישן לו שלום להגן על כבוד חבריו הנכבדים בלשון וברהיטות. דרכו הוא מתקרב אל הקב"ה, מכבד אותם, וגינוני התנהגות עמם, ויודע את סגולתם מתוך הדימויים והגילויים. על אהבתנו ויראת כבודנו לנביאנו, שה' יברך אותו וישן לו שלום. הדוגמה של אוהוד היא זהב, שאינו מגיע למטר או אפילו חצי מאחד מהם) מסופר על ידי אלבוכרי, ולאחר מכן הדור הראשון של אבות אבות.

במאות הצדקה כמו אבן אל-מובארק ומליק ואחרים אמרו: "למדו את ילדיכם לאהוב את חבריו של שליח אלוהים, "יברך אותו אלוהים ויעניק לו שלום

אלוהים הכל יכול אומר: (מוחמד הוא שליח אלוהים, ואלה איתו קשים נגד הכופרים, רחמנים בינם לבין עצמם

אחי האמונה והאמונה

מימינו של הנביא, יהי רצון ושלום ה' עליו, על אומתו: לכבדו, להעריץ אותו ולפאר אותו, ולכבד את חבריו שחיו עמו, חונכו תחת השגחתו ונהנו ממנו. לימוד והדרכה

איך אפשר להעריץ את החברים? איך זה להגשים אותם? אין מוסלמי שחי על פני האדמה ללא חבריו של שליח האלוהים, אלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, טובות וחסד

י:יראת הכבוד של החברים מושגת באמצעות ארבעה דברים

הכרת זכויותיהם והכרה בזכותם: והנה שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום הרוצה שהעם, על כל דורותיו ומעמדותיו, ועל דורותיו וזמניו, תכיר את זכויותיהם. למלווים ולהכיר בהם בחסד, הוא אומר

אל תתעללו בחברי, כי מי שבידו נשמת, אם מישהו מכם היה מוציא שווה ערך של אוהוד בזהב, זה לא היה " מגיע לקומץ אחד מהם או אפילו למחציתו. " מסופר על ידי אל-בוכרי, מוסלמי, אבו דאוד, אל-תירמידי, אבן מג'ה ואחרים

והוא אומר: "אלוהים, אלוהים הוא בין חברי". אל תקח אותם למטרה אחרי. מי שאוהב אותם, אז אני אוהב אותם, ומי ששונא אותם, הוא שונא אותם בשנאתי, ואת מי שמזיק. הם הזיקו לי, ומי שמזיק לי הזיק לאלוהים, ומי שמזיק לה' עומד לקחת אותו בעונש". מסופר על ידי אחמד ואל-תירמידי

לבקש סליחה עבורם ולהיות מרוצה מהם: לכן אם המאמינים, עיישה, יהי רצון אלוהים, מכריזה על פליאתה ותדהמתה על אותם אנשים שפוגעים בבני לווי של שליח האלוהים, יהי רצון של אלוהים. תפילות ושלום עליו, והוא "קילל אותם

נטילת דוגמה למעשיהם וחקי תנאים: המלווה הגדול עבדאללה בן מסעוד, יהי רצון ה' ממנו, אמר: "מי שהוא טראגי, שילך בעקבות חבריו של מוחמד, ה' יברך אותו. ותן לו שלום, כי הם היו האדוקים ביותר של העם הזה". בלבבות, העמוקים ביותר בידע, הפחות יומרות, הישרים ביותר בהדרכה, והטובים ביותר במצבם.

מכאן, אנו מוצאים שהנביא, יהי רצון ושלום ה' עליו, בכמה מקרים מאשר את היבט זה של חיקוי ואהדה. הוא אומר: "חקו את אלה שאחרי, אבו בכר ועומר

. הם הודרכו על ידי הדרכה של עמאר ואבן אום עבד. אתם דבקים בסונה שלי ובסונה של הח'ליפים המהדיים להתנזר ממה שמריבים ביניהם, ולהימנע מהחדשות ההיסטוריונים ובורותם של המספרים שמבזים את. "שאחרי אחד מהם.

האמונה שלנו היא:

זו האמונה שלנו והאמונה של האימאמים שלנו. העם צריך לדעת שמה שהתרחש בין החברים, שיהיה אלוהים מרוצה מהם, של מריבות ומריבות, לא נועד לשאיפות עולמיות או לרצונות פסיכולוגיים, אלא התבסס על חריצות. בהקמת ספר ה', יישום גבולותיו וחיתוך. מדרכם של משחיתים.

ויהי רצון ה' באדונו עומר בן עבדול עזיז כשנשאל על מה שקרה בין החברים, אמר: "זה הדם שאלוהים ניקה ממנו את ידי, אז אל לטהר את לשוני? כמו החברים של החברים. הנביא, ה' יתברך וישן לו שלום, הם כמו עיניים, "והתרופה לעיניים נשארת למגע.

:איבה עם העוינים אותם ושונאים את השונאים אותם: וחזרו על לשונכם

האהבה של כל בני המשפחה והלוויים היא השיטה שלי מחר

. הכין את הדרשה: מג'יד בן סלימאן אל-ראסי, ביום י"ב ברבי' אל-ת'אני, 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכה

ערב סעודית